

اثربخشی طرحواره درمانی بر مهارت های فراشناختی و احساس تنهایی و تحمل ناکامی دانشجویان دانشگاه اسلامشهر

Determining the effectiveness of Schema Therapy, on Metacognitive Skills and Loneliness and Failure Tolerance of Students in Islamshahr University

Maryam Mokhtarzadeh

Counseling group, Faculty of humanities, Khomein branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran.

Dr. Abdollah Shafi Abadi*

Counseling group, Faculty of humanities, Roodehen branch, Islamic Azad University, Roodehen, Iran.

ashafiabady@yahoo.com

Dr. Hassan Heidari

Counseling group, Faculty of humanities, Khomein branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran.

Dr. Hassan Davoodi

Counseling group, Faculty of humanities, Khomein branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran.

مریم مختارزاده

گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران.

دکتر عبدالله شفیق آبادی (نویسنده مسئول)

گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

دکتر حسن حیدری

گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران.

دکتر حسن داوودی

گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران.

Abstract

The purpose of this study aimed to effectiveness of schema therapy on metacognitive skills and loneliness and failure tolerance of students at Islamshahr University. The research method was semi-experimental with an unequal control group design. The statistical population consisted of male and female dormitory students of Islamshahr Azad University in the academic year 2018-2109. The research sample consisted of 30 who were selected by convenience sampling method and randomly assigned to experimental and control. Data collection tools included Anil and Abedi's meta-cognitive state questionnaire (MQ), Russell's Loneliness Questionnaire (LQ), and Harrington's Failure Tolerance Questionnaire (FDQ). Then the experimental group received schema therapy for 10 weekly sessions for 90 minutes. but the control group received no intervention. Finally, after explaining the sessions, two groups completed the research questionnaires as post-test. Multivariate analysis of covariance was used to test the hypotheses. The results showed that schema therapy increased metacognitive skills ($p=0.001$) and improved failure tolerance ($p=0.001$) and decreased loneliness ($p=0.001$) in students. According to the research results, it can be said that schema therapy as a technique for improving cognitive skills, failure tolerance, and loneliness in students has the necessary effectiveness.

Keywords: Schema Therapy, Metacognitive Skills, Loneliness, Failure Tolerance.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر مهارت های فراشناختی و احساس تنهایی و تحمل ناکامی دانشجویان دانشگاه اسلامشهر انجام شد. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش-آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری را دانشجویان خوابگاهی دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامشهر در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ تشکیل دادند. نمونه پژوهش شامل ۳۰ نفر بود که به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب و به طور تصادفی در گروه های آزمایش و گواه تقسیم شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه ی حالت فراشناختی (MQ) انیل و عابدی (۱۹۹۶)، پرسشنامه احساس تنهایی (LQ) راسل (۱۹۹۶) و پرسشنامه تحمل ناکامی (FDQ) هارینگتون (۲۰۰۵) بود. گروه آزمایش ۱۰ جلسه هفتگی به مدت ۹۰ دقیقه تحت طرحواره درمانی قرار گرفت ولی گروه گواه هیچ گونه مداخله ای دریافت نکرد. داده ها با روش تحلیل کواریانس چند متغیره تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد اثربخشی طرحواره درمانی موجب افزایش مهارت های فراشناختی ($p=0/001$) و بهبود تحمل ناکامی ($p=0/001$) و کاهش حس تنهایی ($p=0/001$) در دانشجویان می شود. با توجه به نتایج تحقیق می توان نتیجه گرفت که طرحواره درمانی به عنوان یک مداخله در بهبود مهارت های شناختی، تحمل ناکامی و حس تنهایی در دانشجویان از اثر بخشی لازم برخوردار است.

واژه های کلیدی: طرحواره درمانی، مهارت های فراشناختی، احساس تنهایی، تحمل ناکامی.

مقدمه

دانشگاه یک دوره مهم و گذرا برای دانشجویان می باشد. دانشجویان که یکی از اقلیت برگزیده جامعه و سازندگان آن محسوب می شوند فرصتی برای جست و جوی احساس فردیت و برقراری روابط اجتماعی نزدیک و منحصر به فرد بودن است. تعداد زیادی از دانشجویان احتمالا برای اولین بار از اعضای خانواده و حمایت اجتماعی و عاطفی والدین خودفاصله می گیرند و در نتیجه ممکن است احساس شک، سردرگمی و اضطراب کنند که منجر به احساس تنهایی می شود (مکینتری، ورسلی و کوکوران^۱، ۲۰۱۸). شواهد تجربی نشان می دهد که تنهایی تجربه مشترک همه جوانان و از جمله دانشجویان است و مشکلات سلامت روان در میان این گروه ها شایع است (ایشاکو، تراؤو، تاکایی^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). احساس تنهایی در سال های اخیر از جمله موضوعاتی است که توجه روانشناسان و مشاوران به ویژه درمانگران را در مراکز آموزشی به خود جلب کرده است. احساس تنهایی یک وضعیت ناخوشایند می باشد که از تفاوت در روابط بین فردی است که افراد خواهان آن هستند و ارتباطی که با دیگران در موقعیت های واقعی دارند نشأت می گیرد (کاگان و آنسال^۳، ۲۰۱۴) و معمولا در طی مراحل رشدی به نحوی تجربه می گردد (مهراندیش، سلیمی بجستانی و نعیمی، ۱۳۹۸). احساس تنهایی به دلیل ارتباط با افکار خودکشی و بسیاری از علل مرگومیر در جهان، سلامت روانی و جسمانی بسیاری از افراد را با مشکلات جدی مواجه ساخته است (ریکو-اوریب^۴ و همکاران، ۲۰۱۸؛ یانگواس، پینازو-هناندیس و تارازونا-سانتابالینا^۵، ۲۰۱۸؛ بویتل^۶ و همکاران، ۲۰۱۷). به هیچ وجه در انحصار افراد سالخورده، ناتوان یا افراد تنها نیست (اودی، موریسون، گوادین^۷ و همکاران، ۲۰۱۹؛ بارتو^۸ و همکاران، ۲۰۲۰) و شیوع بالای آن در افراد نوجوان و جوان، به ویژه دانشجویان نیز تایید شده است (دیپل، جانسن، ایشچانوا^۹ و همکاران، ۲۰۱۸؛ ریچاردسون، لیوت و رابرتز^{۱۰}، ۲۰۱۷؛ هایسینگ، پتری، بو^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۰) احساس تنهایی هنگامی ایجاد می شود که ارتباط و رابطه فرد با دیگران نامناسب باشد، به طوری که برای رابطه دو جانبه فرد با دیگران تجربه عاطفی مشترک متصور نباشد و در طی ارتباط با دیگران، رابطه واقعی و صمیمانه ای نداشته باشد. درمانگران و روانشناسان احساس تنهایی را یک تجربه عاطفی و هیجانی ناخوشایند، بازدارنده و کشنده ای می دانند که افراد در مناسبات اجتماعی احساس می کنند و این شرایط منجر به خستگی، اشتغال ذهنی، گریز و دلمردگی از اجتماع می شود (وان هالست^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۲). احساس تنهایی تجربه ای فردی سخت، وحشتناک، عذاب آور و دردناکی است که سبب ایجاد احساس بی حوصلگی، ناامیدی، بی فایده گی، افسردگی، اضطراب و تیره و تار دیدن دنیا می گردد. به گونه ای که پژوهش ها نشان داده اند، احساس تنهایی مقدمه ای افسردگی و فراموشی است (رکسانلی^{۱۳} و همکاران، ۲۰۱۹). در نتیجه می تواند ادامه حیات را تحت تاثیر قرار دهد. هر چند احساس تنهایی با افزایش سن بیشتر می شود و دانشجویان مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری بیشتر درگیر مساله احساس تنهایی می باشند، اما دانشجویان در بدو ورود به دانشگاه نیز ممکن است با احساس تنهایی مواجه شوند (هین و برونینگ^{۱۴}، ۲۰۱۴). که می تواند در ادامه منجر به افسردگی، استرس و ناکامی دانشجویان در گذراندن واحدهای درسی در دوران دانشگاه شود (ماهون، یارچسکی، یارچسکی^{۱۵} و همکاران، ۲۰۰۷).

یکی دیگر از متغیرهای پژوهش، تحمل ناکامی است. ناکامی حسی می باشد که در نتیجه بوجود آمدن مانعی در رسیدن به هدفی است که فرد آن را مطلوب می داند، ایجاد می شود (موسوی، فاطمی و شانازی، ۱۳۹۹). این هدف می تواند ذهنی باشد، به این معنی که فرد فکر

1 McIntyre, Worsley & Corcoran

2 Ishaku, Terao & Takai

3 Cagan & Unsal

4 Rico-Uribe

5 Yanguas, Pinazo-Henandis & TarazonaSantabalbina

6 Beutel

7 O'Day, Morrison & Goldin

8 Barreto

9 Diehl, Jansen & Ishchanova

10 Richardson, Elliott & Roberts

11 Hysing, Petrie & Bøe

12 Vanhalst

13 RuoxuanLi

14 Heine & Browning

15 Mahon, Yarcheski & yarcheski

کند که به هدف مطلوب خود رسیده است و لذت‌های آن را پیش‌بینی می‌کند، یا اینکه ممکن است در رفتار ظاهری بروز یابد (سمیعی فر، ۱۳۹۳). به هر حال، اگر مانعی بر سر راه دستیابی به اهدافی باشد که فرد انتظار دارد به آنها برسد، می‌توان گفت که فرد ناکام شده است. ویژگی این تعریف، تمایز ناکامی از محرومیت است. ناکامی در دانشجویان زمانی بوجود می‌آید که دانشجو در دستیابی به هدفی که انتظار رسیدن به آن را دارد با شکستی پیش‌بینی نشده روبه‌رو می‌شود. تحمل ناکامی توانایی مقاومت در برابر موانع و شرایط استرس‌زا است و به طور معمول به عنوان اختلال در عملکرد اجرایی و مشکلات خودتنظیمی مفهوم‌سازی شده است. این نشانه‌ها ممکن است شامل اضطراب، تنش، توجه کم و ترک وضعیت باشد (چاند، ۲۰۱۵). که اغلب دانشجویان در دوران تحصیل با آن مواجهه هستند. درمانگران و روانشناسان تحمل ناکامی را توانایی تاب‌آوری افراد هنگام مواجهه با مانع و یا یک موقعیت استرس‌زا عنوان می‌کنند. تحمل ناکامی کم در رفتار، اغلب خود را به صورت کج خلقی، زودرنجی، پرخاش و یا کناره‌گیری از مشارکت‌های اجتماعی نشان می‌دهد که امروزه در بین نوجوانان و جوانان افزایش پیدا کرده است (چاند، ۲۰۱۵). در واقع تحمل ناکامی تفاوت‌های فردی در ظرفیت ادراک‌شده برای تحمل وخامت (مثال هدف‌های بی‌نتیجه زندگی) را نشان می‌دهد. محققان بیان کردند که تحمل ناکامی توانایی افراد در برابر ناکامی‌های غیرقابل پیش‌بینی است؛ بدون این‌که به شیوه‌های ناپسند رفتاری دست بزنند (موسوی و همکاران، ۱۳۹۹). تحمل ناکامی هم‌زمان به انواعی از متغیرهای خودکنترلی و عاطفی مربوط می‌شود برای مثال، تحمل ناکامی به طور هم‌زمان با به تعویق انداختن مشکلات و صدمه به خود مربوط می‌شود و با عطف به آینده به نشانه‌های اضطراب و افسردگی بیشتر مربوط می‌شود. تحقیقات نشان داده است که میزان تحمل ناکامی ارتباط معنی‌داری با نتایج تحصیلی دانشجویان دارد (ماهون و همکاران، ۲۰۰۷).

متغیر مهم دیگر پژوهش حاضر مهارت‌های فراشناختی می‌باشد که عبارت است از هر نوع دانش یا فرآیند شناختی که در آن ارزیابی یا کنترل شناختی وجود داشته باشد. فراشناخت توانایی ما در آگاهی از آنچه می‌دانیم و نمی‌دانیم است. اصطلاح فراشناخت به معنای آگاهی از خودآموزی یا نحوه یادگیری است (مک کرمیک^۱، ۲۰۰۳). بسیاری از محققان بر این باورند که مهارت‌های فراشناختی در فعالیت‌های شناختی مانند تبادل کلامی اطلاعات، درک خوب خواندن، انگیزه پیشرفت، درک کلامی، نوشتن، یادگیری زبان، درک، توجه، حافظه، حل مسئله، شناخت اجتماعی در دانشجویان نقش مهمی دارد (جوانمرد، رضایی و حبیبی زاده ملکی، ۱۳۹۳). به طور کلی، آموزش راهبردهای فراشناختی، زمینه درگیری علمی، منبع کنترل درونی، اسنادهای مثبت، انگیزه برای پیشرفت بیشتر، خلاقیت و سازندگی و مسئولیت شخصی در دانشجویان و احساس اعتماد به نفس در زندگی را افزایش می‌دهد و دانشجویان را قادر می‌سازد تا مشکلات را شناسایی نمایند، فعالیت‌های خود را در بوته آزمایش و بررسی قرار دهد، آزادانه و مستقل عمل می‌کنند و بهترین راه حل‌ها را در امور مختلف ارائه می‌دهند (کشاورزی، فتحی آذر، میرنسب و بدری گرگری، ۱۳۹۶). از دیدگاه وان هورن^۲ (۲۰۰۱) فراشناخت توانایی فرد در فکر کردن در مورد فرآیندهای فکری خود، توجه دقیق به آنها، به ویژه تلاش فرد برای توانایی شناختی بالاتر است که ارتباط بسیار نزدیکی با دانشجویان دارد. مارتینز^۳ (۲۰۰۶) فراشناخت یک مفهوم چند بعدی است که شامل دانش (باور)، پردازش و استراتژی‌هایی است که شناخت را ارزیابی، نظارت یا کنترل می‌کند.

یکی از روش‌های موثر بر احساس تنهایی، تحمل ناکامی و مهارت‌های فراشناختی، طرحواره درمانی است. طرحواره همان الگوها یا مضامین عمیق و فراگیر است که از خاطرات، هیجان، شناخت‌ها و احساسات بدنی تشکیل شده است، که در کودکی و نوجوانی شکل گرفته و در طول زندگی ادامه دارد (پینتو گوویا، کاستیلهو، قالهاردو^۴ و همکاران، ۲۰۰۶). به نظر یانگ، از آنجا که طرحواره درمانی تأکید زیادی بر عمیق‌ترین سطح شناخت دارد، از این رو بدنبال اصلاح هسته اصلی مشکل است. این درمان یک روش درمانی جدید و یکپارچه است که برنامه‌ای منظم برای ارزیابی و اصلاح طرحواره‌های ناسازگار اولیه ارائه می‌دهد و مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری کلاسیک می‌باشد و مهارت‌های شناختی، دلبستگی، بین فردی، رفتاری و تجربی را برای اندازه‌گیری و تعدیل طرحواره‌های ناسازگار اولیه ترکیب می‌کند (رنر، لابیستائل، پترز^۵، ۲۰۱۲). ورعی و همکاران (۱۳۹۸) در یک مطالعه نشان داد که طرحواره درمانی عاطفی به طور قابل توجهی افسردگی و تنهایی را در دانشجویان کاهش می‌دهد. سنگانی و دشت بزرگی (۱۳۹۷) در پژوهشی گزارش کردند که طرحواره درمانی به

1 Chand

2 McCormick

3 Van Horn

4 Martinez

5 Pinto-Gouveia, Castilho & Galhardo

6 Renner, Lobbstaal & Peeters

طور معنی داری باعث افزایش سلامت روانی و کاهش نشخوارفکری و احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی در زنان مطلقه می شود. مرادحاصلی و یار محمدی واصل (۱۳۹۵) در پژوهشی نشان دادند که طرحواره درمانی بر افزایش تاب آوری، احساس تنهایی و استقلال عاطفی اثربخش بوده است. با توجه به تحقیقات گذشته به نظر می رسد طرحواره درمانی می تواند نقش مهمی در بهبود احساس تنهایی، تحمل ناکامی و مهارت های فراشناختی داشته باشد. در زمینه روانشناسی و روان درمانی، طرحواره ها به عنوان یک اصل کلی سازمانی در نظر گرفته می شوند که برای درک تجربیات زندگی فرد مهم می باشد. طرحواره ها مفروضات یا قوانینی اساسی هستند که رفتار و افکارهای فرد را کنترل می کنند. محتوای طرحواره ها همه جنبه های زندگی فرد، اعم از آگاهانه یا ناخودآگاه را در بر می گیرد و ساختاری را در فرد ایجاد می کند. طرحواره ها منجر به سوگیری در تحلیل ما از اتفاقات می گردد و این سوگیری ها در آسیب شناسی روانی بین فردی به شکل سوء تفاهم، گمان زنی های اشتباه، نگرش های تحریف شده، چشمداشت های غیرواقع بینانه و هدف مشخص می گردند (یوسفی، ۱۳۸۹). یانگ و همکاران (۲۰۰۳) در تحقیقی نشان دادند که طرحواره های ناسازگار اولیه الگوهای عاطفی و شناختی خود تخریبی هستند که از رشد شروع می شوند و در طول زندگی تکرار می شوند. طرحواره های منفی و ناسازگار که به احتمال زیاد به دنبال تجربیات آسیب زای کودکی بوجود می آیند، می تواند نقش عمده ای در بروز اختلالات شخصیتی و بسیاری از بیماری های در میان همسران داشته باشد. از آنجا که طرحواره ها هسته اصلی خودپنداره فرد را تشکیل می دهند، در صورت داشتن محتوای ناسازگار، می توانند افراد را در معرض طیف وسیعی از کاستی ها و مشکلات قرار دهند (یانگ و همکاران، ۲۰۰۳). چندین مطالعه در این زمینه نشان داده است که طرحواره های ناسازگار اولیه در شکل گیری و گسترش بسیاری از مشکلات روانشناختی مانند اختلالات شخصیتی، افسردگی مزمن و اختلالات اضطرابی نقش دارند (یانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ پلتز، ماسون و تیسون^۱، ۲۰۰۵). طرحواره ها احتمالا می توانند درک فرد از موقعیت های مختلف و اختلال عملکرد جنسی را تحت تأثیر قرار دهند (سوتیزر، ۲۰۰۶). پولیمنت، مور و گرونرت^۲ (۲۰۱۰) نشان داده اند که ویژگی های شخصیتی و برنامه های ناسازگار متعاقب آن از عوامل شناختی ضروری در گرایش به رفتارهای آسیب زای فعالیت های جنسی ناامن هستند (پولیمنت، مور و گرونرت، ۲۰۱۰). نتایج پژوهش حاضر در مدارس، دانشگاه ها، مراکز آموزشی و کلینیک های درمانی کاربرد دارند. اهمیت کاربردی دیگر پژوهش حاضر بهبود مهارت های فراشناختی می باشد که به درک بهتر دروس و پیشرفت تحصیلی کمک می کنند. با توجه به نقش احساس تنهایی و ناکامی در ایجاد افسردگی، استرس و اضطراب در دانشجویان و تأثیر آن بر عملکرد تحصیلی و انجام تحقیقات گذشته مبنی بر اثربخشی طرحواره درمانی و تأثیر احتمالی آن بر احساس تنهایی، تحمل ناکامی و مهارت های فراشناختی ضرورت انجام تحقیق حاضر را نشان می دهد. لذا هدف از پژوهش حاضر اثربخشی طرحواره درمانی بر مهارت های فراشناختی و احساس تنهایی و تحمل ناکامی دانشجویان دانشگاه اسلامشهر بود.

روش

روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانشجویان خوابگاهی دختر و پسر مقطع کارشناسی رشته روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامشهر در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ تشکیل دادند. همچنین با توجه به نرم افزاری جی پاور^۳ برای دستیابی به توان آماری ۰/۸ و اندازه اثر ۰/۸ حداقل نمونه آماری نیز ۲۹ نفر انتخاب گردید. نمونه پژوهش شامل ۳۰ نفر از دانشجویان خوابگاهی بود که به روش نمونه گیری در دسترس و با توجه به ملاک های ورود انتخاب و به طور تصادفی در گروه های آزمایش و گواه جایگزین شد. ملاک های ورود به پژوهش شامل: دانشجویان رشته روانشناسی دانشگاه اسلام شهر، مقطع کارشناسی بودن، ساکن شهرستان و محدوده سنی بین ۲۱ تا ۲۶ ساله بود. معیارهای خروج شامل عدم حضور در جلسات و غیبت بیش از یک جلسه بود. فرم رضایت نامه آگاهانه در اختیار دانشجویان قرار داده شد و در صورت تکمیل پرسشنامه در پژوهش حاضر شرکت کردند. همچنین عنوان شد در هر مرحله از انجام تحقیق اگر آزمودنی احساس راحتی نکرد و ناراضی بود می تواند با اختیار خودش از پژوهش حاضر خارج شود. در این پژوهش برای بررسی نرمال بودن داده ها از آزمون کالموگروف-اسمیرنوف و برای تجزیه و تحلیل داده های

1 Plats, Mason & Tyson

2 Poliment, Moore & Grunert

3. G-Power

آماری از آزمون‌های دو و تحلیل کواریانس چند متغیره پس از بررسی مفروضه‌ها با استفاده از نرم افزار اسپس اس نسخه ۲۴ استفاده شد.

ابزار سنجش

پرسشنامه‌ی حالت فراشناختی (MQ) اونیل و عابدی^۱: این پرسشنامه با تلاش مشترک اونیل و عابدی^۲ در سال ۱۹۹۶ به زبان انگلیسی در مرکز تحقیقات ارزیابی، استاندارد و دانش آموزان تهیه شده است. سازندگان این ابزار با اشاره به تفاوت بین مفاهیم "حالت" و "خصیصه" ترجیح داده اند از مفهوم حالت در عنوان پرسشنامه استفاده کنند. این پرسشنامه در چندین مطالعه که توسط گردآورندگان آن روی دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی انجام شده است، اصلاح شده و مواد آن برای استفاده در شرایط مختلف زیاد و کم شده است. پرسشنامه حالت فراشناختی دارای ۲۰ ماده برای ارزیابی چهار مولفه حالت فراشناخت است. مقیاس حالت فراشناختی ترتیبی می‌باشد و شباهت زیادی یا مقیاس لیکرت دارد. اما دامنه آن از ۱ تا ۴ متفاوت می‌باشد. پایین‌ترین نمره ممکن ۲۰ و بالاترین نمره ۸۰ است. نمره بالاتر نشان دهنده مهارت‌های فراشناختی بالاتری است. تعیین نمره برای همه مواد تفکیک و آزمون، نمره‌های مقیاس‌های فرعی امکان‌پذیر می‌باشد. با توجه به اینکه هر مقیاس از ۵ ماده تشکیل شده است، حداقل امتیاز فرد در هر مقیاس ۵ و حداکثر آن ۲۰ می‌باشد. پایایی آزمون در نسخه اصلی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۰ گزارش کردند (اونیل و عابدی، ۱۹۹۶). برای تعیین مؤلفه‌های حالت فراشناختی، روش تحلیل عاملی مورد استفاده قرار گرفته و ضریب اعتبار ۰/۷۰٪ تا ۰/۸۳٪ گزارش شده است (اونیل و عابدی، ۱۹۹۶). روایی صوری از طریق نظر اساتید دانشکده روانشناسی دانشگاه اهواز مورد تأیید قرار گرفت (پوژان، گودرزی و روزبهنی، ۲۰۱۹). همچنین در پژوهش سالاری فر و پاکدامن (۱۳۸۸)، پایایی به روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که ضریب مقیاس کلی فراشناخت ۰/۹۴٪ بوده است. در پژوهش حاضر نیز میزان آلفای کرونباخ محاسبه شد که ضریب بدست آمده برابر با ۰/۸۱٪ بود.

پرسشنامه احساس تنهایی (LQ) راسل^۳: مقیاس احساس تنهایی نخستین بار توسط راسل^۴ در سال ۱۹۹۶ به زبان انگلیسی تدوین گردید این مقیاس دارای ۲۰ پرسش است که شرکت‌کننده باید به هر یک از پرسش‌ها با توجه به مقیاس لیکرت چهار درجه‌ای بین یک (هرگز) و چهار (همیشه) پاسخ بدهد. در این پرسشنامه هرگز امتیاز (۱)، به ندرت امتیاز (۲)، گاهی امتیاز (۳) و همیشه امتیاز (۴) دارد. ولی امتیاز سوالات ۲۰، ۱۹، ۱۶، ۱۵، ۱۰، ۹، ۶، ۵، ۱ برعکس است. دامنه نمره‌ها بین ۲۰ (حداقل) و ۸۰ (حداکثر) است. بنابراین میانگین نمره ۵۰ است. نمره بالاتر از میانگین بیانگر شدت بیشتر تنهایی است. نسخه نهایی این مقیاس با دامنه آلفای کرونباخ ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ به دست آمده است. پایایی به روش بازآزمایی و روایی صوری آزمون نیز توسط راسل در سال ۱۹۹۶ به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۸۳ گزارش شده است. داورپناه (۱۹۹۶) پایایی این مقیاس با روش آلفای کرونباخ را در ایران ۰/۸۷ گزارش کرده است. در پژوهش حاضر نیز میزان آلفای کرونباخ محاسبه شد که ضریب بدست آمده برابر با ۰/۸۷٪ بود.

پرسشنامه تحمل ناکامی (FDS) هاررینگتون^۵: پرسشنامه تحمل ناکامی هاررینگتون در سال ۲۰۰۵ دارای ۳۵ گویه می‌باشد. این مقیاس چهارعاملی به صورت طیف لیکرت پنج امتیازی (از ۵=کاملاً موافقم تا ۱=کاملاً مخالفم) نمره‌گذاری می‌شود. مجموع امتیازات بالا نشان دهنده تحمل ناکامی پایین و مجموع امتیازات پایین نشان دهنده تحمل ناکامی بالای مراجعان است. عامل اول: عدم تحمل عاطفی؛ عامل دوم: عدم تحمل ناراحتی؛ عامل سوم: عدم تحمل اهداف پیشرفت؛ عامل چهارم: عدم تحمل بی‌عدالتی و خشنودی. پایایی نسخه اصلی به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ گزارش شد و روایی توسط هاررینگتون در سال ۲۰۰۵، ۰/۸۶ گزارش شد. بابارئسی و همکاران (۱۳۹۳) پایایی را به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۴، برای مولفه عدم تحمل عاطفی ۰/۵۰، عدم تحمل ناراحتی، ۰/۶۱، عدم تحمل اهداف پیشرفت، ۰/۵۲ و عدم تحمل بی‌عدالتی و خشنودی ۰/۷۱ گزارش کردند. در پژوهش حاضر نیز میزان آلفای کرونباخ محاسبه شد که ضریب بدست آمده برابر با ۰/۹۱٪ بود.

جلسات آموزشی طرحواره درمانی یانگ و همکاران (۲۰۰۳): مدت زمان اجرای جلسات ۱۰ جلسه هفتگی به مدت ۹۰ دقیقه (یک جلسه در هر هفته) بود که دو و نیم ماه به طول انجامید.

1. O'Neill & Abedi Metacognition Questionnaire
 2. O'Neill & Abedi
 3. Russell Loneliness Questionnaire
 4. Russell
 5. Harrington Frustration discomfort Questionnaire

جدول ۱: خلاصه‌ای از پروتکل طرحواره درمانی

جلسات	محتوا
اول	آشنای و ایجاد رابطه اهمیت و هدف طرحواره درمانی بیان و مشکلات مراجعان در قالب رویکرد طرحواره درمانی
دوم	تعریف طرحواره درمانی، طرحواره‌های ناسازگار اولیه، ویژگی های طرحواره های ناسازگار اولیه، ریشه های تحولی طرحواره
سوم	معرفی حوزه طرح واره های ناسازگار اولیه، توضیح در مورد عملکردها طرحواره، فرضیه سازی در خصوص طرحواره ها و شناسایی و نام گذاری آن ها، تشخیص سبک های مقابله ای و خلق و خوی بیمار، تصویرسازی ذهنی در مرحله سنجش
چهارم	شناسایی حوزه ها، فرایندها، رفتارها و سبک های طرحواره ای، مفهوم سازی مشکل بیمار طبق رویکرد طرحواره، جمع آوری اطلاعات به دست آمده در مرحله سنجش
پنجم	بررسی افکار، پیشایندها و پس آیندها، شناسایی افکار تحریف شده، شناسایی اجبارها، اجتناب ها و باورهای بنیادین
ششم	گفتگو بین طرحواره ها و جنبه سالم، اسناد دادن شواهد تأکیدکننده طرحواره ها به تجربیات دوران کودکی و شیوه های فرزندپروری ناکارآمد
هفتم و هشتم	شناسایی نیازهای هیجانی ارضا نشده، ایجاد فرصتی جهت شناسایی احساسات خود نسبت به والدین و نیازهای برآورد نشده، استفاده از تکنیک های تجربی و اجرای گفتگوی خیالی، تقویت مفهوم بزرگسال سالم در ذهن مراجع و جنگ علیه طرحواره ها.
نهم	استفاده از تکنیک های شناختی (، تکنیک موضع- ضد موضع، تحلیل سود و زیان طرحواره ها، بررسی انتقادی شواهد حمایت کننده از طرحواره ها، مرور و بررسی شواهد متناقض با طرحواره ها و تهیه کارت های آموزشی مصور که با طرحواره ها متناقض است).
جلسه دهم	گفتگوهای خیالی، استفاده از تکنیک های هیجانی، نوشتن نامه به والدین، تصویرسازی وقایع آسیب زا، و تصویرسازی ذهنی به منظور الگو شکنی رفتاری اساس دستوالعمل مداخله و کار گروهی

یافته ها

شرکت کنندگان گروه آزمایش طرحواره درمانی (۱۵ نفر) و گروه گواه (۱۵ نفر) بودند. که در گروه آزمایش میانگین سنی ۲۴ و انحراف استاندارد ۵/۴۱ و در گروه گواه با میانگین سنی ۲۳ و انحراف استاندارد ۴/۴۵ بود. در گروه آزمایش و کنترل هر کدام از نظر جنسیت به ترتیب ۹ نفر دختر و ۶ نفر پسر بودند که در این بین در گروه آزمایش ۱۰ نفر از نظر تاهل، مجرد و ۵ نفر متاهل و در گروه گواه، ۱۱ نفر مجرد و ۴ نفر متاهل بودند. از نظر اشتغال در گروه آزمایش ۵ نفر شاغل و ۱۰ نفر بیکار و در گروه گواه ۳ نفر شاغل و ۱۲ نفر بیکار بودند. همچنین طبق نتایج آزمون خی دو، از لحاظ توزیع متغیر سن، جنسیت و تاهل در دو گروه تفاوت آماری معناداری وجود نداشت ($p > 0/05$). قبل از استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره، برای رعایت فرض های آن، از آزمون کولموگوروف-اسمیرنوف، لوین، ماتریس کوواریانس و خطی بودن بین جفت متغیرهای وابسته استفاده شد.

جدول ۲. توصیف آماری و بررسی نرمال بودن توزیع نمرات پیش آزمون - پس آزمون نمرات متغیرها به تفکیک گروه

گروه	متغیرها	پیش آزمون			پس آزمون			
		میانگین	انحراف معیار	کالموگروف - اسمیرنوف	مقدار احتمال	میانگین	انحراف معیار	کالموگروف - اسمیرنوف
آزمایش	احساس تنهایی	۵۵/۶۰	۳/۹۹	۰/۶۳۱	۰/۸۲۰	۳۵/۱۳	۲/۶۶	۰/۲۹۱
	تحمل ناکامی	۱۰۱/۱۳	۱۵/۸۴	۰/۹۴۹	۰/۳۲۹	۵۲/۴۰	۵/۱۹	۰/۶۶۳
	مهارت های فراشناختی	۳۸/۷۳	۴/۶۲	۰/۹۱۸	۰/۳۶۹	۵۱/۶۷	۳/۹۲	۰/۱۵۶
گواه	احساس تنهایی	۵۳/۸۷	۷/۶۲	۰/۵۵۶	۰/۹۱۷	۵۱/۴۰	۷/۲۵	۰/۹۱۲
	تحمل ناکامی	۱۰۰/۱۳	۹/۵۷	۰/۸۵۶	۰/۴۵۶	۹۷/۲۷	۶/۷۸	۰/۷۰۴
	مهارت های فراشناختی	۳۸/۳۳	۵/۳۲	۰/۵۰۸	۰/۹۵۸	۴۰/۵۳	۷/۷۴	۰/۸۴۷

نتایج جدول ۲ نشان داد در آزمون کولموگروف اسمیرنوف مقدار احتمال آماره محاسبه شده برای تمامی متغیرها بزرگتر از ۰/۰۵ بود؛ بنابراین فرض نرمال نبودن رد شد.

آزمون لوین محاسبه شده در پس آزمون احساس تنهایی ($F=۳/۲۷۱$ ؛ $P=۰/۰۸۱$)، تحمل ناکامی ($F=۰/۱۰۴$ ؛ $p=۰/۷۴۹$) و مهارت‌های فراشناختی ($F=۱/۵۳۴$ ؛ $p=۰/۲۲۶$) تفاوت آماری معناداری وجود نداشت (جدول ۴). بنابراین مفروضه همگنی واریانس‌ها رد نشد. همچنین ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده بین گروه‌های مختلف با هم برابرند ($\text{Box} \cdot M=۱۰/۳۶$ ؛ $p=۰/۱۵۱$ ؛ $F=۱/۶۹$).

قبل از انجام تحلیل کوواریانس چند متغیره پیش فرض‌های آماری آن بررسی شد. سطح معنی داری در آزمون نرمال بودن از ۰/۰۵ بزرگتر است لذا توزیع نرمات در متغیرهای مطالعه نرمال بود. سطح معناداری آزمون لوین بزرگتر از ۰/۰۵ بود، بنابراین در متغیرهای مطالعه شرط تساوی واریانس‌های بین گروهی رعایت شده بود. سطح معنی داری آزمون باکس بزرگتر از ۰/۰۵ می باشد که نشان دهنده برقراری تساوی ماتریس کواریانس می باشد. بنابراین مفروضه‌های تحلیل کواریانس چند متغیره برقرار می باشد.

جدول ۳. نتایج آزمون لامبدای ویلکز مقایسه پس آزمون دو گروه در مهارت فراشناختی، تحمل ناکامی و احساس تنهایی پس از تعدیل پیش آزمون

آزمون	ارزش	F	درجه آزادی خطا	درجه آزادی	سطح معنی داری	مجذور اتا
لامبدای ویلکز	۰/۱۳۳	۵۰/۰۱۸ ^b	۳	۲۳	۰/۰۰۱	۰/۸۶

نتایج آزمون تحلیل کواریانس چند متغیره پس آزمون متغیرهای وابسته نشان داد که آمار چند متغیره مربوطه یعنی لامبدای ویلکز در سطح ۰/۹۹ درصد معنی دار می باشد ($P < ۰/۰۰۱$). آزمون لامبدای ویلکز نشان می‌دهد که بین گروه‌ها حداقل در یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۴. نتایج آزمون اثرات بین آزمودنی مقایسه پس آزمون دو گروه در مهارت فراشناختی، تحمل ناکامی و احساس تنهایی پس از تعدیل پیش آزمون

متغیرها	مولفه	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	مقدار احتمال	توان آماری
مهارت‌های فراشناختی	گروه	۸۸۷/۶۵۱	۱	۸۸۷/۶۵۱	۲۷/۶۹۷	۰/۰۰۱	۰/۹۹
	خطا	۸۰۱/۲۰۵	۲۵	۳۲/۰۴۸			
	کل	۶۵۷۴۱/۰۰	۳۰				
احساس تنهایی	گروه	۲۰۹۴/۳۶۲	۱	۲۰۹۴/۳۶۲	۱۰۹/۳۳۵	۰/۰۰۱	۰/۸۱۴
	خطا	۴۷۸/۸۸	۲۵	۱۹/۱۵۵			
	کل	۵۸۹۸۲/۰۰	۳۰				
تحمل ناکامی	گروه	۱۴۶۰۳/۶۸۳	۱	۱۴۶۰۳/۶۸۳	۴۲۳/۶۲۱	۰/۰۰۱	۰/۹۴۴
	خطا	۸۶۱/۸۳۶	۲۵	۳۴/۴۷۳			
	کل	۱۸۴۱۲۱/۰۰	۳۰				

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد بین میانگین نرمات پس آزمون متغیرهای مهارت فراشناختی ($p=۰/۰۰۱$)، احساس تنهایی ($p=۰/۰۰۱$) و تحمل ناکامی ($p=۰/۰۰۱$) با تعدیل اثر پیش آزمون تفاوت معنی داری وجود دارد. به عبارتی می‌توان گفت که استفاده از طرحواره درمانی به طور معنی داری موجب افزایش مهارت فراشناختی، بهبود تحمل ناکامی و کاهش احساس تنهایی شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر مهارت‌های فراشناختی و احساس تنهایی و تحمل ناکامی دانشجویان دانشگاه اسلامشهر بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد، طرحواره درمانی بر مهارت‌های فراشناختی دانشجویان موثر است یافته بدست آمده با نتایج قندهاری و دهقانی (۱۳۹۶)، فیاضی، بلالی دهکردی و یونسی (۱۳۹۸) و کیانی پور، حسینی، راه‌نجات و همکاران (۱۳۹۹) همسو می باشد. در تبیین اثر بخشی طرحواره درمانی بر باورهای فراشناختی می‌توان گفت، طرحواره درمانی به نوعی با طرحواره‌ها و باورهای فرد سرو کار دارد و با استفاده از تکنیک‌های تجربی، شناختی و رفتاری در جلسات درمان، گذشته و دوران کودکی افراد را، مورد هدف

قرار می دهد (یانگ، کلووسکو و ویشار، ۲۰۰۳). از طرفی، باورهای فراشناختی مثبت منفی در طول دوران رشد فرد شکل می گیرد (واسموس، ۲۰۱۵). به همین خاطر بررسی خاطرات، رویدادها و تجارب زندگی افراد گروه و بازسازی رویدادها و اتفاقات و همچنین بررسی ریشه های تحولی باورها توانست، بر باورهای فراشناختی افراد تاثیر گذاشته و رابطه فرد با افکارش را نیز تغییر داده و ابعاد باورهای فراشناختی را تعدیل کند. در ضمن شناخت فرد نسبت به طرحواره های ناسازگار اولیه و باورها و افکار، که یکی از مهمترین اهداف طرحواره درمانی می باشد (یانگ، کلووسکو و ویشار، ۲۰۰۳)، خود نوعی فراشناخت است و به دلیل این که افراد در جلسات درمانی با استفاده از راهبردهای شناختی، رفتاری هیجانی نسبت به شناختها و باورهایشان آگاهی پیدا کردند (نوعی فراشناخت) و یاد گرفتند که چگونه نسبت به این باورها واکنش نشان دهند و به تبع آن توانستند، رابطه خودشان را با افکار و باورهایشان تنظیم کنند. در نتیجه این درمان توانست بر روی باورهای فراشناختی آنان تاثیر گذار باشد. نکته ی دیگر کار بر روی پاسخ های مقابله ای افراد، شامل تسلیم، اجتناب و جبران افراطی، با استفاده از تکنیک های سه گانه شناختی، رفتاری و تجربی بود که موجب اثر گذاری بر روی راهبردهای فراشناختی این افراد شد.

نتیجه دیگر پژوهش حاضر نشان داد، طرحواره درمانی بر احساس تنهایی دانشجویان موثر است نتیجه بدست آمده با نتایج نیگو گفتار و سنگانی (۱۳۹۸)، محمدی، سپهری شاملو و اصغری ابراهیم آباد (۱۳۹۷) و ورعی، پورداد و دارابی (۱۳۹۸) همسو می باشد. اثر بخشی طرحواره درمانی بر احساس تنهایی می توان این طور بیان کرد که رویکرد طرحواره درمانی، رویکردی متشکل از رویکردهای شناختی، بین فردی، رفتاری، دلبستگی و تجربی در قالب یک الگوی درمانی منسجم می باشد. که با استفاده از چهار تکنیک روش اصلی شناختی، رفتاری، رابطه ای و تجربی در افراد علاوه بر زیر سوال بردن طرحواره های ناسازگار که عامل اصلی افکار ناکارآمد و غیر منطقی هستند، از نظر هیجانی باعث تخلیه عواطف و هیجانات منفی دفن گردیده مانند خشم ناشی از عدم ارضای نیازهای خودانگیزگی و دلبستگی ایمن به دیگران در دوران کودکی ایجاد می گردد. در بعد رفتاری با بالا بردن انگیزه برای تغییر رفتار و استفاده از رفتارهای مناسب و سالم به بهبود و تعدیل طرحواره کمک خواهد کرد. بنابراین می توان دلیل کاهش احساس تنهایی بعد از آموزش طرحواره درمانی را در دانشجویان این طور بیان کرد که به کار گیری طرحواره درمانی باعث افزایش دید مثبت به خود، دیگران و جهان، افزایش حس ارزشمندی، توانایی انجام مسئولیتها، توانایی ارتباط مناسب با دیگران، افزایش عزت نفس و خودپنداره و در نهایت کاهش تنهایی می گردد. هنریش و گالن (۲۰۰۶) معتقدند که هسته اصلی بیشتر اختلالات عاطفی احساس انزوا و تنهایی است. انسان موجودی اجتماعی است و به حمایت از آرامش و اطمینان خاطر دیگران در همکاری گروهی نیاز دارد. به علاوه طرحواره درمانی ممکن است با افزایش قدرت پذیرش احساسات، اقدام متضاد و هم جوشی زدایی، اتخاذ موضعی به دور از قضاوت برای هیجان در مراجع گردد. بنابراین آن ها تلاش می کنند با دیگران در موقعیت های دنیای بیرون ارتباط احساسی بیشتری برقرار کنند که می تواند احساس تنهایی را کاهش دهد (ورعی، پورداد و دارابی، ۱۳۹۸). همچنین تاکید اصلی طرحواره درمانی بر روی احساسات و هیجانات می باشد و استفاده از تکنیک های تجربی و هیجانی قسمت اعظمی از این درمان را در بر می گیرد. بنابراین، به نظر می رسد این تکنیک ها به فرد کمک می کند تا از احساسات و هیجانات خود آگاه شود، آن ها را بپذیرد و بتواند احساسات و هیجانات خود را بهتر تنظیم کند. تکنیک های هیجانی به بیمار کمک می کند تا با سازماندهی مجدد هیجان، یادگیری جدید، تنظیم عاطفه بین فردی و آرام سازی خود زمینه را برای استفاده درست از راهبردهای ناسازگاران تر تنظیم کننده احساسات سازگارتر فراهم کند. احساسات و هیجانات را مهیا سازد. بر طبق اصول طرحواره درمانی، طرحواره های ناسازگار به عنوان زیر ساخت های شناختی احساس ناکامی می شوند و دارای مؤلفه های شناختی، عاطفی، رفتاری هستند و هنگامی که فعال می شوند سطوحی از هیجان منتشر میگردد که مستقیم یا غیرمستقیم منجر به آشفتگی های روان شناختی می شوند.

نتایج دیگر پژوهش حاضر نشان داد، طرحواره درمانی بر تحمل ناکامی دانشجویان موثر است. نتیجه بدست آمده در خصوص اثر بخشی طرحواره درمانی بر تحمل ناکامی با نتایج شاکرمی، میرزمانی و آزاد یکتا (۱۳۹۸)، بیداری و حاج علیزاده (۱۳۹۸)، قادری و همکاران (۱۳۹۵)، نینادیک، لامبرث و رئیس^۱ (۲۰۱۷) و پاگ^۲ (۲۰۱۵) همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت رویکرد طرحواره درمانی، از نظر هیجانی باعث تخلیه عواطف و هیجانات منفی مدفون شده مثل خشم و احساس ناکامی می شود که می تواند تعیین کننده ی مفیدی برای سلامت روانی باشد و باعث بالا رفتن تحمل ناکامی در افراد گردد. ناکامی اتفاقی است که فرد ناخواسته در معرض آن قرار می گیرد، اما این آزادی را دارد که نوع پاسخ خود را به این اتفاق از زندگی انتخاب کند. در این راستا فردی که درگیر ناکامی است، از طریق

1 Nenadic, Lamberth & Reiss

2 Pugh

آموزش و طرحواره درمانی به این احساس می‌رسد که می‌تواند برای تغییر دیدگاه خود نسبت به این رویداد زندگی، کاری انجام دهد. فرد ناکام با عمیق‌ترین حالات انسانی که درد و رنج و بی‌معنایی است مواجه می‌شود. یکی از اصول اساسی رویکرد طرحواره درمانی پذیرش درد و رنج در زندگی می‌باشد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۳). وقتی فرد به این نتیجه می‌رسد که حتی در دردها و رنج‌ها نیز معنایی نهفته است، تحمل و پذیرش ناکامی برای او آسان می‌شود و زندگی را با تمام شرایط آن می‌پذیرد. برگزاری جلسه‌های درمانی وجودی باعث شده است که دانشجویان با پذیرش مسئولیت، کنترل اوضاع را در دست گرفته و منجر به بهبود تحمل ناکامی می‌شود (ورعی و همکاران، ۱۳۹۸). از طرفی عامل گروهی نیز در طرحواره درمانی، فعال سازی تکنیک‌ها را تسهیل کرده و آثار مهمی بر قضاوت اجتماعی از قبیل مسئولیت پذیری و خویشتن داری دارد. تا بتوانند در مقابل ناکامی در طول زندگی مسئولیت پذیر باشند باخ، لاک وود و یانگ (۲۰۱۸) بیان کردند که مسئولیت پذیری یکی از عواملی است که می‌تواند در مقابل ناکامی نقش مهمی داشته باشد و فرد با قبول شکست و ناکامی، تحمل ناکامی را در خود افزایش دهد. در واقع به دلیل ایجاد پیوندها و تعاملات نزدیک بین اعضاء برای انجام رفتارهای جدید نیز تقویت می‌شود؛ همچنین اعضاء گروه یاد می‌گیرند به جای کناره‌گیری از هیجانات خود، به ابراز همدردی و برآورده ساختن نیازهای عاطفی خود در گروه اقدام کنند. از طرفی با قبول مسئولیت پذیری یاد می‌گیرند تا در مقابل ناکامی تلاش خود را برای موفقیت‌ها بیشتر کنند و تحمل ناکامی خود را افزایش دهند.

با توجه به نتایج تحقیق می‌توان نتیجه گرفت که طرحواره درمانی به عنوان یک مداخله در بهبود مهارت‌های شناختی، تحمل ناکامی و حس تنهایی در دانشجویان از اثر بخشی لازم برخوردار است. پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی بود. روش نمونه‌گیری، حجم نمونه پایین و عدم گروه پیگیری از مهم‌ترین محدودیت‌های تحقیق حاضر بود. و سوگیری احتمالی برخی آزمودنی‌ها در نحوه ارائه پاسخ به سوالات پژوهش در راستای تأمین اهداف پژوهشگر محدودیت دیگر پژوهش حاضر می‌باشد. بر اساس نتایج حاصل برای توسعه باورهای فراشناختی مثبت می‌توان از طرحواره درمانی استفاده کرد. همچنین برای کاهش احساس تنهایی و افزایش تحمل در دانشجویان می‌توان از طرحواره درمانی بهره گرفت. برای از بین بردن محدودیت‌ها در پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌گردد، مشابه این تحقیق با حجم نمونه آماری انجام گیرد. در پژوهش‌های آتی جهت سنجش ماندگاری اثربخشی طرحواره درمانی مرحله پیگیری نیز انجام شود. پیشنهاد می‌شود مشابه این تحقیق بر روی نمونه‌ای که به روش تصادفی انتخاب شده است اجرا و با نتایج حاضر مقایسه شود.

منابع

- بابارئسی، م.، علیمهدی، م. (۱۳۹۳). *اعتباریابی پرسشنامه تحمل ناکامی*. موسسه آزمون یار پویا، تهران.
- جوانمرد، غ.، رضایی، ا.، حبیبی زاده ملکی، ر. (۱۳۹۳). *تاثیر آموزش فراشناختی بر جنبه‌های حافظه آشکار در دانش‌آموزان متوسطه*. *روانشناسی کاربردی*، ۱۱(۱)، ۶۰-۷۰.
- حاضر وریفه، ف. (۱۳۹۱). *رابطه بین دانش و مهارت فراشناختی با گرایش به تفکر انتقادی و پیشرفت تحصیلی در دانش‌آموزان پایه سوم راهنمایی شهر ارومیه*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز.
- داورپناه، ف. (۱۳۷۳). *هنجاریابی نسخه تجدیدنظر شده مقیاس احساس تنهایی UCLA (برای دختران ۱۲ تا ۱۸ ساله در تهران)*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- سمیعی فر، م. (۱۳۹۳). *بررسی اثربخشی CBM-I بر کاهش سوگیری تفسیر منفی در برابر ناکامی و شاخص‌های سوءمصرف مواد (پایان‌نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده)*. دانشگاه آزاد اسلامی ساوه.
- فیاضی، م.، بلالی دهکردی، ن.، حسینی، ج. (۱۳۹۸). *اثربخشی فراشناخت درمانی بر طرح‌واره‌های ناسازگار زنان مطلقه*. *نشریه علمی رویش روان‌شناسی*، ۱۸(۱)، ۸۷-۹۶.
- قادری، ف.، کلانتری، م.، و مهرابی، ح.ع. (۱۳۹۵). *اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر تعدیل طرحواره‌های ناسازگار اولیه و کاهش علائم اختلال اضطراب اجتماعی*. *مطالعات روان‌شناسی بالینی*، ۶(۲۴)، ۲۸-۱.
- قندهاری، آ.، دهقانی، ا. (۱۳۹۶). *اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر باورهای فراشناختی و کاهش دوز متادون در مردان تحت درمان با متادون*. *فصلنامه اعتیاد پژوهی سوء مصرف مواد*، ۱۱(۴۴)، ۱۸۶-۱۸۶.
- کشاورزی، س.، فتحی آذر، ا.، میرنسب، م. م.، بدری گرگری، ر. (۱۳۹۶). *تاثیر آموزش آگاهی فراشناختی بر سبک‌های تصمیم‌گیری و تنظیم هیجان دانش‌آموزان دبیرستانی شهر تبریز*. *مجله روانشناسی شناختی*، ۵(۱)، ۵۱-۶۰.

اثربخشی طرحواره درمانی بر مهارت های فراشناختی و احساس تنهایی و تحمل ناکامی دانشجویان دانشگاه اسلامشهر
 Determining the effectiveness of Schema Therapy, on Metacognitive Skills and Loneliness and Failure Tolerance ...

- کیانی پور، ا.، حسنی، ف.، راه نجات، ا. م.، و قنبری پناه، ا. (۲۰۲۰). مقایسه اثربخشی طرحواره درمانی هیجانی و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش تحریف های شناختی زنان مبتلا به اختلال وحشت زدگی. *مطالعات روانشناختی*، ۱۶(۲)، ۷۵-۹۰.
- محمدی، ح.، سپهری شاملو، ز.، اصغری ابراهیم زاده، م. ج. (۱۳۹۸). اثربخشی طرحواره درمانی هیجانی گروهی بر کاهش احساس تنهایی و نشخوار فکری زنان مطلقه. *مطالعات زن و خانواده*، ۷(۲)، ۱۳۶-۱۱۵.
- میراحاصلی، م.، یارمحمدی واصل، م. (۱۳۹۵). اثر طرحواره درمانی بر تاب آوری، احساس تنهایی و استقلال عاطفی فرزندان شبه خانواده. *دوفصلنامه علمی-پژوهشی روانشناسی بالینی و شخصیت، دانش و رفتار*، ۱۵، شماره ۱(۲۸)، ۲۵-۱۷.
- موسوی اصل، س. ع.، موسوی سادات، ز. (۱۳۹۲). اثربخشی طرحواره درمانی بر کاهش طرحواره های ناسازگار اولیه در مردان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه. *ارمغان دانش، مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج*، ۱۹، ۱(۸۴)، ۸۹-۹۹.
- موسوی، ر.، فاطمی، ف. س.، شانازی، ی. (۱۳۹۹). رابطه بین تحمل ناکامی و انگیزه تأیید با سازگاری عاطفی دانش آموزان دختر. *فصلنامه علمی پژوهش های مشاوره*، ۱۹ (۷۳)، ۱۷۰-۱۸۹.
- مهراندیش، ن.، سلیمی بجستانی، ح.، نعیمی، ا. (۱۳۹۸). مولفه های احساس تنهایی دختران نوجوان مبتنی بر تجارب زیسته ی آنان. *فصلنامه علمی پژوهش های مشاوره*، ۱۸ (۷۰)، ۴-۳۴.
- نیکوگفتار، م.، سنگانی، ع. (۱۳۹۹). اثربخشی طرحواره درمانی بر نشخوار فکری، احساس تنهایی عاطفی اجتماعی و سلامت عمومی زنان مطلقه. *دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*، ۲(۸۰)، ۱-۱۲.
- ورعی، ب.، پورداد، س.، دارابی، ر. (۱۳۹۸). تاثیر طرحواره درمانی هیجانی بر کاهش افسردگی و احساس تنهایی دانشجویان دختر خوابگاهی. *مجله علمی-ترویجی وزارت علوم*، ۲(۳۵)، ۱۰۳-۹۵.
- یوسفی، ر. (۱۳۸۹). بررسی اثربخشی و مقایسه دو مداخله آموزش گروهی طرحواره محور و سبک زندگی محور در افزایش رضایت زناشویی. پایان نامه دکتری روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- Bach, B., Lockwood, G., & Young, J. E. (2018). A new look at the schema therapy model: organization and role of early maladaptive schemas. *Cognitive behaviour therapy*, 47(4), 328-349.
- Barreto, M., Victor, C., Hammond, C., Eccles, A., Richins, M. T., & Qualter, P. (2020). Loneliness around the world: Age, gender, and cultural differences in loneliness. *Personality and Individual Differences*, 169(1), 1-6.
- Beutel, M. E., Klein, E. M., Brähler, E., Reiner, I., Jünger, C., Michal, M., Wiltink, J., Wild, P. S., Münzel, T., Lackner, K. J., & Tibubos, A. N. (2017). Loneliness in the general population: Prevalence, determinants and relations to mental health. *BMC Psychiatry*, 17(1), 97.
- Cagan, O., Unsal, A. (2014). Depression and loneliness in disabled adults, 4th World Conference on Psychology, Counselling and Guidance. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 114(1), 754-760.
- Chand, L. (2015). A study of frustration tolerance in relation to achievement motivation and sports achievements. *International Journal of Applied Research*, 1(6), 92-94.
- Corsini, R.J. (2008). *Handbook of Innovative Therapies* (2nd Ed.). New York: John Wiley, 425.
- Diehl, K., Jansen, C., Ishchanova, K., & Hilger-Kolb, J. (2018). Loneliness at universities: determinants of emotional and social loneliness among students. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 15(9), 1865-1874.
- Gillford, M.E., & Brownell, C. A. (2003). Childhood peer relationships: Social acceptance, Friendships and peer networks. *Journal of School Psychology*, 41(1), 235-284.
- Harrington, N. (2005). The Frustration Discomfort Scale: development and psychometric properties. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 12(5), 374-387.
- Heine, C., & Browning, C. J. (2014). Mental health and dual sensory loss in older adults: a systematic review. *Frontiers in Aging Neuroscience*, 14(6), 68-83.
- Heinrich, L. M., & Gullone, E. (2006). The clinical significance of loneliness: A literature review. *Clinical Psychology Review*, 26(6), 695-718.
- Hysing, M., Petrie, K. J., Bøe, T., Lønning, K. J., & Sivertsen, B. (2020). Only the lonely: A study of loneliness among university students in Norway. *Clinical Psychology in Europe*, 2(1), 1-16.
- Ishaku UG, Terao T, Takai J, Karuri GS, Matsumoto M. (2018). Comparing loneliness and mental health status of college students in Nigeria and Japan. *IFE Psychol Int J*, 26(1), 279-297.
- Martinez, M. E. (2006). *What is metacognition?* Phi delta Kappan, *Bloomington*, 16(87), 696-700.
- McCormick, C. B. (2003). Metacognition and learning. In I. B. Weiner (Series Ed.), W. M. Reynolds & G. E. Miller (Vol. Eds.), *Handbook of psychology: Educational psychology*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc. 7, 79-102.
- McIntyre, J. C., Worsley, J., Corcoran, R., Harrison Woods, p., & Bental, R.P. (2018). Academic and non-academic predictors of student psychological distress: The role of social identity and loneliness. *Social determinants of student mental health*, 27(3), 230-239.
- Nenadic, I., Lamberth, S. & Reiss, N. (2017). Group schema therapy for personality disorders: A pilot study for implementation in acute psychiatric inpatient settings. *Psychiatry Research*, 253: 9-12.
 doi.org/10.1016/j.psychres.2017.01.093

- O'Day, E. B., Morrison, A. S., Goldin, P. R., Gross, J. J., & Heimberg, R. G. (2019). Social anxiety, loneliness, and the moderating role of emotion regulation. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 38(9), 751-773.
- Pinto-Gouveia, J., Castilho, P., Galhardo, A., & Cunha, M. (2006). Early Maladaptive Schemas and Social Phobia. *Cognitive Therapy and Research*, 30(5), 571-584.
- Plats, H., Mason, O., & Tyson, M. (2005). Early maladaptive schema and adult attachment in a UK clinical sample psychology and psychotherapy. *Theory, Research and Practice*, 78(4), 549-564.
- Poliment, A. M., Moors, S. M. & Grunert, S. (2010). MMPI-2 profiles of client with substance dependencies accessing a therapeutic community treatment facility. *Electronic Journal of Applied psychology*, 6(1), 1-9.
- Pozhhan, P., Goodarzi, K., & Roozbehani, M. (2019). Investigating the Relationship between Critical Thinking and Academic Achievement in Male Students of the Islamic Azad University of Ahvaz Branch. *International Journal of Philosophy and Social-Psychological Sciences*, 5(3), 9-17.
- Pugh, M. (2015). A narrative review of schemas and schema therapy outcomes in the eating disorders. *Clinical Psychology Review*, 39: 30-41. doi.org/10.1016/j.cpr.2015.04.003
- Renner, F., Lobbestael, J., Peeters, F., Arntz, A., & Huibers, M. (2012). Early maladaptive schemas in depressed patients: Stability and relation with depressive symptoms over the course of treatment. *Journal of affective disorders*, 136(3), 581-590.
- Richardson, T., Elliott, P., & Roberts, R. (2017). Relationship between loneliness and mental health in students. *Journal of Public Mental Health*, 16(2), 48-54.
- Rico-Urbe, L. A., Caballero, F. F., Martín-María, N., Cabello, M., Ayuso-Mateos, J. L., & Miret, M. (2018). Association of loneliness with all-cause mortality: A meta-analysis. *PLOS ONE*, 13(1), e0190033.
- RuoxuanLi., m. y., Liu., H., & Chen., Y. (2019). Relationships among autonomy support, psychological control, coping, and loneliness: Comparing victims with nonvictims, *Personality and Individual Differences*, 138(1), 266-272.
- Russell, D. W. (1996). UCLA Loneliness Scale (Version 3): Reliability, validity and factor structure. *Journal of personality assessment*, 66(1), 20-40.
- Switzer, L. (2006). Early maladaptive schemas predict risky sexual behaviors, Mississippi State University, *ProQuest Dissertations Publishing*. 1437109.
- Vanhalst, J., Klimenta, T.A., Luyckx, K., Scholte, R.H.J., Engels, R.C.M.E., & Goossens, L. (2012). The interplay of loneliness and depressive symptoms across adolescence: exploring the role of Personality traits. *Journal of Youth and Adolescence*, 41(6). 776- 787.
- Van Horn, L. (2001). Reading Reminders: Tools, Tips, and Techniques. *Voices From the Middle*, 8(4), 70.
- Yanguas, J., Pinazo-Henandis, S., & Tarazona-Santabalbina, F. J. (2018). The complexity of loneliness. *Acta bio-medica: Atenei Parmensis*, 89(2), 302-314
- Young JE, Klosko JS, Weishaar ME (2003). *Schema therapy: A practitioner's guide*. A Division of Guilford Publications, Inc, 57-68.

شپوهنگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی